

Zdaniem Viasat postawiony przez Komisję wymóg wystarczającej przejrzystości kosztów jest logiczną i konieczną konsekwencją dużej swobody, z jakiej korzysta podmiot świadczący usługę publiczną w sektorze nadawczym: zob. m.in. pkt 214 w wyroku BUPA/Komisja, T-289/03, EU:T:2008:29.

Potrzeba przejrzystości tych kosztów ma też znaczenie w kontekście pozostałych kryteriów Altmark: zob. wyrok Sądu Viasat/Komisja, T-125/12, EU:T:2015:687 pkt 80-83.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hanseatisches
Oberlandesgericht in Bremen (Niemcy) w dniu 9 grudnia 2015 r. – postępowanie karne przeciwko
Robertowi Caldararu**

(Sprawa C-659/15)

(2016/C 059/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Strony w postępowaniu głównym

Robert Caldararu

Druga strona postępowania: Generalstaatsanwaltschaft Bremen

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 ust. 3 decyzji ramowej Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi ⁽¹⁾ (2002/584/WSiSW) należy interpretować w ten sposób, że ekstradycja w celu przeprowadzenia postępowania karnego jest niedopuszczalna, jeżeli istnieją poważne podstawy wskazujące na to, że warunki pozbawienia wolności w państwie wydającym nakaz naruszają prawa podstawowe danej osoby i ogólne zasady zagwarantowane w art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej, czy też należy go interpretować w ten sposób, że państwo wykonujące nakaz w tych przypadkach może lub musi uzależnić rozstrzygnięcie o dopuszczalności ekstradycji od uzyskania gwarancji, że zostaną zapewnione odpowiednie warunki pozbawienia wolności? Czy państwo wykonujące nakaz może lub musi sformułować w tym względzie konkretne wymagania minimalne w stosunku do gwarantowanych warunków pozbawienia wolności?
- 2) Czy art. 5 i art. 6 ust. 1 decyzji ramowej Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (2002/584/WSiSW) należy interpretować w ten sposób, że organ sądowy wydający nakaz jest także uprawniony do udzielenia gwarancji, iż zostaną zapewnione odpowiednie warunki pozbawienia wolności, czy też uprawnienie to regulują krajowe przepisy dotyczące podziału kompetencji państwa członkowskiego wydającego nakaz?

⁽¹⁾ Dz.U. L 190, s. 1.

**Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 24 września 2015 r. w sprawie T-125/12
Viasat Broadcasting UK Ltd/Komisja Europejska, wniesione w dniu 8 grudnia 2015 r. przez Viasat
Broadcasting UK Ltd**

(Sprawa C-660/15 P)

(2016/C 059/09)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Viasat Broadcasting UK Ltd (przedstawiciele: M. Honoré i S. Kalsmose-Hjelmborg, adwokater)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Królestwo Danii, TV2/Danmark A/S

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie zwraca się do Trybunału o:

- uchylenie wyroku w sprawie T-125/12 Viasat Broadcasting UK Ltd/Komisja, oraz
 - stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2011/839/EU ⁽¹⁾ z dnia 20 kwietnia 2011 r. w sprawie środków podjętych przez Danię (C 2/03) na rzecz TV2/Danmark (Dz.U. 2011 L 340, s. 1), oraz
 - obciążenie pozwanej w pierwszej instancji kosztami poniesionymi przez Viasat w postępowaniu w obu instancjach.
- Tytułem żądania ewentualnego,
- uchylenie zaskarżonego wyroku, oraz
 - odesłanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania, oraz
 - rozstrzygnięcie o kosztach postępowania w pierwszej instancji i postępowania odwoławczego w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swego odwołania Viasat podnosi, że Sąd dopuścił się naruszenia prawa, gdy, przeprowadzając ocenę stanu faktycznego pod kątem art. 106 ust. 2 TFEU, stwierdził, iż Komisja nie musiała uwzględnić okoliczności polegającej na tym, że pomoc dla TV2 została przyznana z pominięciem podstawowych zasad przejrzystości i opłacalności.

Bardziej konkretnie rzecz ujmując, Viasat twierdzi, że Sąd dopuścił się naruszenia prawa 1) oddalając podniesione przez nią żądania opierając się na wyroku M6 i związanym z nim orzecznictwem, 2) stwierdzając, że podniesiona przez Viasat argumentacja „prowadzi pod względem logicznym do ślepego zaułka”, 3) nie przywiązując wagi do komunikatów UOIG z 2005 r. i 2011 r. oraz komunikatu w sprawie nadawania z 2009 r. oraz 4) przyjmując, że komunikat w sprawie nadawania z 2001 r. stanął na przeszkodzie zastosowaniu przez Komisję metodologii wynikającej zdaniami Viasat z art. 106 ust. 2 TFEU.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji decyzji 2011/839/UE z dnia 20 kwietnia 2011 r. w sprawie środków podjętych przez Danię (C 2/03) na rzecz TV2/Danmark (Dz.U. L 340, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 14 grudnia 2015 r. – Komisja Europejska/Republika Portugalska

(Sprawa C-665/15)

(2016/C 059/10)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Guerra e Andrade i J. Hottiaux, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi o:

- stwierdzenie, że poprzez brak przyłączenia się do Europejskiej Sieci Praw Jazdy Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 7 ust. 5 lit. d) dyrektywy 2006/126/WE ⁽¹⁾;